

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. listopadu 2016 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věcech T-353/14 a T-17/15, Itálie v. Komise

(Věc C-621/16 P)

(2017/C 046/18)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: L. Pignataro-Nolin a G. Gattinara, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Italská republika, Litevská republika

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- má-li Soudní dvůr za to, že to soudní řízení dovoluje, zamítl žalobu v prvním stupni jako neopodstatněnou;
- uložil Italské republice náhradu nákladů tohoto řízení a řízení v prvním stupni;
- uložil Litevské republice, aby nesla vlastní náklady řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku uplatňuje Komise čtyři důvody: 1) nesprávné právní posouzení při výkladu právní povahy „Obecných pravidel“ platných pro výběrová řízení a nesprávné právní posouzení při výkladu čl. 7 odst. 1 přílohy III služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), a v důsledku toho vadu odůvodnění; 2) nesprávné právní posouzení a porušení povinnosti uvést odůvodnění při výkladu článku 1d služebního řádu; 3) nesprávná právní posouzení při výkladu (ostatně rozporném) článku 28f služebního řádu a při výkladu kritérií týkajících se soudního přezkumu Tribunálu; 4) nesprávné právní posouzení při výkladu článku 2 nařízení č. 1/58 (Úř. věst. 17, ze dne 6. října 1958, s. 385).

1. První důvod kasačního opravného prostředku se dělí na čtyři části. V rámci první části Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu právní povahy „Obecných pravidel“ platných pro výběrová řízení (Úř. věst. 2014, C 60A/1) z důvodu, že podle Komise uvedená pravidla stanoví nové a specifické povinnosti pro průběh výběrového řízení, a sice povinnosti, které nebyly napadenými oznámeními o výběrovém řízení změněny. V rámci druhé části prvního důvodu Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 7 odst. 1 přílohy III služebního řádu v tom smyslu, že EPSO nemá regulační pravomoc, která by mu umožňovala stanovit obecná a neurčitá pravidla týkající se jazykového režimu výběrových řízení, která pořádá. Podle Komise má EPSO takovou pravomoc. V této souvislosti se Komise dovolává rovněž porušení povinnosti uvést odůvodnění v rozsahu, v němž si Tribunál v bodě 57 napadeného rozsudku protiřečí, když konstatuje, že EPSO má přesto pravomoc vyhodnocování potřeb orgánů a subjektů Unie včetně jejich jazykových potřeb v rámci pořádání různých výběrových řízení. V rámci třetí části prvního důvodu má Komise za to, že Tribunál neprávem konstatoval, že Pravidla jsou pouze akty, jejichž cílem je oznámit kritéria platná pro volbu druhého jazyka ve výběrových řízeních pořádaných EPSO, vzhledem k tomu, že tato Pravidla naopak závazně stanoví kritéria odůvodňující tuto volbu. V rámci čtvrté části prvního důvodu má Komise konečně za to, že Tribunál nesprávně vyložil povahu a obsah napadených oznámení o výběrovém řízení v tom smyslu, že pokud jde o jazykový režim, oznámení o výběrovém řízení jsou zdrojem nových a specifických povinností, čímž tak rovněž porušil povinnost uvést odůvodnění v souvislosti se zamítnutím námítky nepřipustnosti vznesené Komisí; v tomto smyslu podle Komise představovala napadená oznámení o výběrovém řízení akty, jejichž obsah pouze potvrzoval skutečnosti stanovené v obecných pravidlech.

2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku se dělí na dvě části. V rámci první části Komise uplatňuje nesprávné právní posouzení při výkladu článku 1d služebního řádu, z něhož vyplývá, že omezení ve volbě druhého jazyka nutně není diskriminací a může být odůvodněno obecným cílem, jako je zájem služby v rámci personální politiky. V rámci druhé části tohoto důvodu má Komise za to, že Tribunál porušil povinnost uvést odůvodnění z důvodu, že při hledání důvodu pro omezení volby druhého jazyka se Tribunál v napadeném rozsudku omezuje výlučně na zkoumání napadených oznámení o výběrovém řízení, zatímco měl rovněž zohlednit Obecná pravidla a jejich obsah.
3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku se dělí na tři části. V rámci první části má Komise za to, že Tribunál nemůže dospět k závěru, aniž nesprávně vyloží článek 28f služebního řádu, že požadavky na jazykové schopnosti nejsou součástí způsobilosti uchazečů ve smyslu článku 27 služebního řádu. V rámci druhé části má Komise za to, že Tribunál nesprávně vymezil parametry svého soudního přezkumu, který se měl omezit na posouzení zjevné nesprávného posouzení nebo svévolného zacházení. V rámci třetí části tohoto důvodu Komise tvrdí, že Tribunál překročil meze svého přezkumu, když provedl meritorní posouzení volby nepřijmout, kromě třech jazyků uvedených v oznámení o výběrovém řízení (angličtina, francouzština a němčina), i jiné jazyky, a nahradil tak administrativu.
4. V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu článku 2 nařízení č. 1/58, jelikož rozhodl, že komunikace mezi EPSO a uchazeči spadá do působnosti tohoto ustanovení, přičemž vyloučil jakoukoli možnost omezit volbu druhého jazyka. Naopak, možnost takového omezení vyplývá podle Komise z čl. 1d odst. 5 a 6 služebního řádu, kterému podléhají i uchazeči výběrového řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sø- og Handelsretten (Dánsko) dne 7. prosince 2016 – Ernst & Young P/S v. Konkurrencerådet

(Věc C-633/16)

(2017/C 046/19)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Sø- og Handelsretten

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Ernst & Young P/S

Žalovaná: Konkurrencerådet

Předběžné otázky

- 1) Na základě jakých kritérií má být posouzeno, zda se na jednání podniku vztahuje zákaz stanovený v čl. 7 odst. 1 nařízení Rady č. 139/2004⁽¹⁾ o kontrole spojování podniků (zákaz předčasného uskutečnění), a uskutečnění spojení ve smyslu čl. 7 odst. 1 předpokládá, že toto jednání je zcela nebo zčásti, z faktického či právního hlediska součástí skutečné změny kontroly nebo spojení pokračujících činností zúčastněných podniků, jež při dosažení kvantitativních prahových hodnot vedou ke vzniku oznamovací povinnosti?
- 2) Může vypovězení dohody o spolupráci, o jaké jde v projednávané věci a které je oznámeno za okolností odpovídajících okolnostem popsaným v předkládacím usnesení, představovat uskutečnění spojení, na které se vztahuje zákaz uvedený v čl. 7 odst. 1 nařízení Rady č. 139/2004, a podle jakých kritérií je pak třeba rozhodnout?
- 3) Má na odpověď na druhou otázku vliv skutečnost, zda vypovězení skutečně mělo účinky na trh relevantní z hlediska práva hospodářské soutěže?